

ΕΤΟΣ 60ον

5 Φεβρουαρίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 6 (3062)

ΤΕΛΩΝΗΣ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΣ

Ταπείνωση: τό θεμέλιο τῆς σωτηρίας

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος παρατηρεῖ ὅτι ἡ ὑπερηφάνεια εἶναι ἡ ἀκρόπολις τῶν κακῶν καὶ ἡ ρίζα καὶ πηγή ὅλης τῆς κακίας. Ἐξαιτίας τῆς ὑπερηφάνειας χάσαμε τὸν παράδεισο. Θελήσαμε νὰ γίνουμε ἴσοι μὲ τὸν Θεὸ καὶ γυμνωθήκαμε ἀπὸ τὴν θεία χάρη καὶ ἀγιότητα. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Χριστὸς ὡς ἰσχυρὸ καὶ ἀσφαλὲς θεμέλιο τῆς ἐπιστροφῆς καὶ τῆς σωτηρίας μας ἔθεσε τὴν ταπείνωση. Ξεκίνησε τὸ ἐπίγειο κήρυγμά του ἀπὸ τὸ μακαρισμὸ τῶν «πτωχῶν τῷ πνεύματι», δηλαδή τῶν ταπεινῶν. Διακήρυξε ὅτι δὲν ἤλθε γιὰ νὰ καλέσει «δικαίους», δηλαδή αὐτοὺς ποὺ θεωροῦν τὸν ἑαυτὸ τους «ἐντάξει» ἐναντι τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ «ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν». Τόνισε ὅτι πρῶτος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁποῖος ταπεινώσει τὸν ἑαυτὸ του, ὅπως τὰ παιδιά, καὶ ὁποῖος γίνεῖ «πάντων ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος». Ἐπίσης, μὲ ἀφορμὴ τῆ σημερινῆ περικοπῆ, ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλες περιπτώσεις, μᾶς ἀποκάλυψε καὶ ὑπογράμμισε τὸ βασικὸ πνευματικὸ νόμο, ποὺ ἰσχύει παντοῦ καὶ πάντοτε, ὅτι ὁποῖος ὑψώνει τὸν ἑαυτὸ του θά ταπεινωθεῖ, ἐνῶ ὁποῖος ταπεινώνει τὸν ἑαυτὸ του θά ἀνυψωθεῖ.

Ἡ σημερινὴ Κυριακὴ ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴ τοῦ Τριωδίου καὶ ὅλου τοῦ κύκλου τῶν κινητῶν ἑορτῶν. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία μας, ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, στὴν ἀρχὴ τοῦ Τριωδίου ἔθεσε ἐνώπιόν μας τὴν παραβολὴ τοῦ Τελῶνου καὶ Φαρισαίου. Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ σταυρικὴ πορεία μας πρὸς τὴν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν προσωπικὴ μας ἀνάσταση, πρὸς τὴν ἀπόκτηση τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὸν ἁγιασμὸ μας, ἔχει ὡς ἀρχὴ καὶ θεμέλιό της τὴν ταπείνωση. Δίχως τὴν ταπείνωση ὅλοι οἱ κόποι, οἱ προσευχὲς καὶ οἱ νηστεῖες μας πᾶνε χαμένοι, ὅπως συνέβηκε καὶ μὲ τὸν φαρισαῖο τῆς παραβολῆς.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιη´ 10-14)

Ταπείνωση και δικαίωση

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν προσεύξασθαι· ὁ εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης· Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσήνετο· Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· ἠσεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστώς, οὐκ ἠθέληεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, ἀλλ´ ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, λέγων· Ὁ Θεός, ἴλασθητί μοι τῶ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

Τό μυστήριον τῆς ταπεινώσεως

Εἶναι ὄντως μυστήριο τό πῶς ἓνας τόσο ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος, ὅπως ὁ τελώνης τῆς παραβολῆς, μόνο ἐπειδὴ προσευχήθηκε πολὺ ταπεινά, μέ βαθιά ἐπίγνωση τῆς ἁμαρτωλότητός του, δικαίωθηκε ἀπὸ τὸν Θεό, ἐνῶ ἓνας τόσο ἐνάρετος ἄνθρωπος ἐκεῖνης τῆς ἐποχῆς, ὅπως ὁ φαρισαῖος, ἐπειδὴ προσευχήθηκε ὑπερήφανα καὶ κατέκρινε τὸν πλησίον του, κατακρίθηκε καὶ ἐξέπεσε ἀπὸ τῆ δίκαιη ζωῆ.

Στὸ μυστήριο αὐτὸ τῆς ταπεινώσεως ὀφείλουμε οἱ πιστοὶ νὰ μνηθοῦμε, προκειμένου νὰ δικαιωθοῦμε ἀπὸ τὸν Θεό. Ἐνας σύγχρονος θεολόγος κληρικὸς ἀναφερόμενος σ´ αὐτὸ τό μυστήριο παρατηρεῖ ὅτι εἶναι γεγονός πιστοποιημένο ἀπὸ τὴν ἐμπειρία μας ὅτι ὅταν κατακλιζόμαστε ἀπὸ τό αἶσθημα τῆς μηδαμινότητάς μας, τό ἄκτιστο φῶς μᾶς μεταμορφώνει καὶ μᾶς μεταφέρει ὡς υἱοὺς στὸν οἶκο τοῦ Πατρός· καὶ συνεχίζει: «Πῶς ἐξηγεῖται αὐτό; Γιατί ἡ αὐτοκαταδίκη μας μᾶς δικαιώνει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;». Ἡ ἀπάντηση βρίσκεται στὸ ὅτι στῆ βαθιά συναίσθηση τῆς ἁμαρτωλότητός μας ὑπάρχει ἡ ἀλήθεια, καὶ ὡς ἀποτέλεσμα, τό Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας βρῖσκει χώρο γιὰ τὸν ἑαυτὸ του μέσα μας.

Ἡ ταπείνωση ὡς ἐπίγνωση τῆς ἀληθείας

«Γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς», διακήρυξε ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπίσης εἶπε: «Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀλήθεια». Ἐπίσης κήρυξε ὅτι τότε θὰ βροῦμε ἀνάπαυση στὶς ψυχές μας, ὅταν γνωρίσουμε ἀπὸ αὐτὸν τὴν πρᾶσιαν καὶ τὴν ταπείνωσή του. Σύμφωνα μέ αὐτὰ τά θεῖα λόγια, στὸν Χριστό γνωρίζουμε τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν ταπείνωση. Στὸν Χριστό γνωρίζουμε πῶς θέλει ὁ Θεός νὰ εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Πρότυπο τοῦ κατὰ Θεὸν ἀνθρώπου εἶναι ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς.

Ἀφοῦ ὁ Χριστὸς εἶναι Θεὸς στῆ φύση του, ὀφείλουμε καὶ ἐμεῖς νὰ γίνουμε

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολήν: «Δύο ἄνθρωποι ἀνέβηκαν εἰς τὸν ναόν, διὰ τὴν προσευκῆσιν, ὁ ἓνας ἦτο Φαρισαῖος καὶ ὁ ἄλλος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος ἐστάθη καὶ ἔκανε τὴν ἐξῆς προσευκὴν ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἑαυτὸν του: “Θεέ, σέ εὐχαριστῶ, διότι δὲν εἶμαι ὅπως οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ ἢ ὅπως αὐτὸς ἐδῶ ὁ τελώνης. Νηστεύω δύο φορές τὴν ἑβδομάδα, δίνω τὸ δέκατον ἀπὸ ὅλα, ὅσα ἀποκτῶ”. Ὁ τελώνης ὅμως ἐστεκότανε μακριὰ καὶ δὲν ἤθελε οὔτε τὰ μάτια του νὰ σπκώσῃ εἰς τὸν οὐρανόν ἀλλὰ ἐκτυποῦσε τὸ στήθος του καὶ ἔλεγε, “Θεέ, ἐλέησέ με τὸν ἁμαρτωλόν”. Σᾶς λέγω, ὅτι αὐτὸς κατέβηκε εἰς τὸ σπῆτι του δικαιωμένος ἀπὸ τὸν Θεόν παρά ὁ ἄλλος. Διότι ὁποῖος ὑψώνει τὸν ἑαυτὸν του θά ταπεινωθῆ, καὶ ἐκεῖνος πού ταπεινώνει τὸν ἑαυτὸν του θά ὑψωθῆ».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἄρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

θεοὶ κατὰ χάριν. Ἐπομένως, ἡ σωτηρία μας δὲν βρίσκεται στὶς φτηνές καὶ οὐτιδανές δυνάμεις μας, ἀλλὰ στὴν ἔνωσή μας μὲ τὸν Θεό - Χριστό μέσα ἀπὸ τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. Γι' αὐτὸ δὲν μπορούμε νὰ καυχόμαστε γιὰ τίποτε, ἀφοῦ ὅλα τὰ κατὰ ἔργα μας δὲν μπορούν νὰ μᾶς θεώσουν καὶ νὰ μᾶς καταστήσουν αἰώνιους. Ὅ,τι ἔχουμε, τὸ ὁποῖο ἀντέχει στὴν αἰωνιότητα, εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ, πού μᾶς δίδεται μέσω τῶν θείων μυστηρίων.

Ἄφοῦ ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ πρότυπο τοῦ ἀνθρώπου ἔτσι ὅπως τὸν θέλει ὁ Θεός, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ σωτηρία μας βρίσκεται στὸ νὰ ὁμοιωθοῦμε μὲ αὐτὸν σὲ ὅλα. Ἄν δὲν γίνουμε ὅμοιοι μὲ τὸν Χριστό στὸ φρόνημα καὶ στὴ ζωὴ, πῶς μπορούμε νὰ ζήσουμε μαζί του γιὰ πάντα; Ἡ ἐπίγνωση αὐτῆς τῆς ἀλήθειας γεννᾷ μέσα μας βαθιὰ ταπείνωση καὶ ἐπίγνωση ὅτι κατ' οὐσίαν εἴμαστε γεννήματα τοῦ ἄδου.

Γι' αὐτὸ ἡ σωτηρία μας βρίσκεται στὴν τελωνικὴ φράση «ὁ Θεὸς ἰλάσθητι μοι τῷ ἁμαρτωλῷ». Ὅλη ἡ ζωὴ μας ὀφείλει νὰ συναρμοσθεῖ πρὸς τὸ φρόνημα πού ἐκφράζει αὐτὴ ἡ φράση, γιὰ νὰ σωθοῦμε δωρεάν διὰ τοῦ θείου ἐλέους καὶ τῆς θείας χάριτος.

Ἄρχιμ. Π. Κ.

5 Φεβρουαρίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ
(Ἄρχη Τριωδίου)

Ἀγάθης μάρτυρος († 251). Πολυεύκτου πατριάρχου Κων/πόλεως († 570),
Θεοδοσίου ὀσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ, Ἀντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου († 1774).
Ἦχος: α' – Ἐωθινόν: Α' – Ἀπόστολος: Β' Τιμ. γ' 10 - 15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιν' 10-14.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Φεβρουαρίου, τοῦ Ἀσώτου.
Ἀπόστολος: Α' Κορ. σ' 12 - 20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιε' 11-32.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Τό κατανυκτικό Τριώδιο, ὁ πιστός τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τό περιμένει μέ ιδιαίτερη χαρά καί νοσταλγία, κάθε χρόνο. Ἡ νηστεία, ἡ ἐγκράτεια, ἡ μετάνοια καί ἡ πνευματική χαρμολύπη, εἶναι βιώματα τοῦ ὀρθοδόξου, πού ἀναρριπίζονται καί ἀνανεώνονται μέ τόν λειτουργικό κύκλο τῶν ἑορτῶν τοῦ Τριωδίου. Νιώθουμε τίς ρίζες τῆς Παραδόσεώς μας νά μᾶς τρέφουν καί νά μᾶς ποτίζουν κατάνυξη καί ἀγιότητα, πίο πολύ μέσα στήν περίοδο τοῦ Τριωδίου. Τό Τριώδιο ἀποτελεῖ μιά κλίμακα γιά τόν πιστό, πού τό τελευταῖο σκαλί τῆς μᾶς φέρνει μέσα στή φωτεινή ἀτμόσφαιρα τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως, τοῦ Λυτρωτοῦ μας καί Θεοῦ.

Ἀπό τό ἔργο τοῦ ὁμότ. καθηγ. Π.Β. Πάσχου, "Ἐρως Ὁρθοδοξίας, Ε' ἔκδ. βελτιωμένη, τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΑΓΩΝΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΥΞΗ, Ἐπιλογή δοκιμίων ὀρθοδόξου στοχασμοῦ

Ἄομοτ. Καθηγ. Παν/μίου Ἀθηνῶν Π. Β. Πάσχου

(Γ' ἔκδ. βελτιωμένη, σχῆμα 14x21, σελ. 294)

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «**Ἡ Ἐκκλησία πού παροικεῖ...**», στίς 12:00

2) «**Ἡ μουσική τῶν ἀγγέλων**» (Βυζαντινή μουσική), στίς 16:00

3) «**Τό ἀλάτι τῆς γῆς**» (Παραδοσιακή μουσική), στίς 19:00

4) «**Ἐκκλησία καί κόσμος**», στίς 22:00 καί

5) «**Τό τραπέζι τῆς Κυριακῆς...**» (κάθε Κυριακή) στίς 12:00.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίφωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr